

værdig Betydning, og de er jo heller ikke afgørende i denne Sag. Jeg beklager, at det konservative Parti indtager dette Standpunkt, som nu motiveredes af det ærede Medlem, fordi det er vel egnet til at afbryde den Politik, der er indledt af det af den nuværende Regering nedsatte Industriudvalg, hvis Arbejde nylig er blevet forelagt for Rigsdagen. Jeg siger, at dette er beklageligt; og det er jo mærkeligt, at man fra konservativ Side afviser dette Forslag.

Naar den ærede Ordfører for det konservative Parti tager første Del af Betænkningen og der ser saadanne Navne som Direktør J. Chr. Olesen, Bankdirektør C. C. Clausen, Bankdirektør Oluf Nielsen, Fabrikant Engel, Fabrikant Nobel og Fabrikant Sebbelow — og senere har Formanden for Industriraadet givet Tilslutning dertil —, saa vil han se, at disse Mænd anbefaler en Række forskellige Midler til at afhjælpe Krisen, og deriblandt er Krisetold, Krisetilskud og Kriselaan og Transportgodtgørelse, Begunstigelser ved Leverancer o. s. v. Her møder Regeringen altsaa med et Forslag om at yde Tilskud, og nu er det ændret til ogsaa at yde Laan, og det er altsaa et af de Midler, som disse udmærkede Mænd fra selve den Verden, hvor det ærede Medlem hører hjemme, har anbefalet. Regeringen møder og anbefaler et Forslag, som netop indeholder et af de Midler, der er blevet nævnt, og saa er det første, vi hører her, at det konservative Parti vil svare — ikke en Gang: Stemmer ikke, men de vil stemme imod. Jeg ved ikke, om det frister os til at opretholde et Samarbejde med det Parti, som det ærede Medlem tilhører; for det Svar, vi har faaet i Dag fra det konservative Parti, fortæller os i Virkeligheden, at af de Veje, der anvises, er der kun en eneste, de vil have, og det er Told, og der skulde Regeringen efter det ærede Medlems Opfattelse have begyndt, skønt han ved, at det er ganske uigennemførligt her i Rigsdagen.

Jeg beklager altsaa, at det konservative Parti indtager denne Stilling, og jeg frygter for, at det kan faa beklagelige Følger. Ganske vist tager den ærede konservative Ordfører meget nonchalant paa dette Spørgsmaal: Han siger, at Industrierne staar jo ikke i Kø udenfor Rigsdagen og venter paa disse Tilskud og Laan. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem ser paa det; men mig bekendt er der 80 000 arbejdsløse; mange, mange Tusind i Industri og Haandværk er sat paa Gaden. Vil det sige, at de Folk, som tidligere har beskæftiget disse Arbejdere, lever i bedste Velgaaende og ikke trænger til at staa i Kø? De 80 000 arbejdsløse staar

virkelig i Kø udenfor Rigsdagen og ønsker at komme til at bestille noget; derom kan det ærede Medlem være overbevist, og jeg tror ogsaa, at man ude i Landet tager dette Spørgsmaal meget mere alvorligt, end den ærede Ordfører for de Konservative gjorde i Dag.

Det skal jeg imidlertid ikke fortabe mig i; jeg vilde kun gøre denne Bemærkning, fordi jeg har god Grund til at gøre den. I den By, jeg repræsenterer, er der 2 000 arbejdsløse, og der er 27 000 Mennesker i den By; det vil altsaa sige, at ca. 10 pCt. af Befolkningen er arbejdsløs der. Det er en af de Byer, som er allerhaardest ramt, og man havde derovre ventet, at dette Forslag skulde blive gennemført; og jeg tror ogsaa, at i den By vilde det have været muligt at bringe adskillige i Arbejde gennem denne Lov, men nu svinder jo ogsaa Udsigterne i saa Henseende.

Jeg skal derefter spørge den højtærede Erhvervsminister, hvor vidt dette Lovforslag rækker. I Forslagets § 1 hedder det, at der kan ydes Tilskud og Laan til kriseramte industrielle og haandværksmæssige Virksomheder. Skal det tages i allersnærværeste Forstand, saaledes at det kun er, hvad man i almindelig daglig Tale forstaaer ved Industri og Haandværk? Kan f. Eks. Fiskeriet paa Færøerne og de Virksomheder, der knytter sig til dette Fiskeri, komme herindunder, og omfatter Loven i det hele taget Færøerne? Jeg maa forstaa det saaledes, at Loven omfatter Færøerne, idet der ikke findes nogen Undtagelsesbestemmelse, og Færø Amt er jo en Del af Danmark.

Jeg retter dette Spørgsmaal til Ministeren, fordi Færøerne i Øjeblikket er ramt af en ualmindelig voldsom økonomisk Krise. En Række store Købmandsforretninger er allerede brudt fuldstændig sammen, og jeg ved, at andre er i meget store økonomiske Vanskeligheder. Aarsagerne hertil er for det første, at den stærke Kronestigning har givet dem en meget mindre Indtægt for den Fisk, de sælger, end de havde ventet, og for det andet har de vanskelige økonomiske Forhold i Europa vanskeliggjort Afsætningen af en Del af deres Fisk. Disse Købmænd er Ejere af store Dele af Fiskerflaaden deroppe. Det er mig bekendt, at en Del af de Fiskere, som var ude med disse Skibe sidste Sommer for at fiske, ikke har faaet afregnet deres Løn for sidste Sommer, den har man ikke været i Stand til at betale. Det er naturligvis en stor Ulykke og Kalamitet for disse Fiskere, men værre bliver det for Øerne, hvis yderligere nye Forretninger deroppe bryder sammen og disse Købmænd ikke bliver i Stand